

"Veertig dagen lang".

Handelingen 1:3.

Veertig dagen lang heeft Jezus, nadat Hij geleden had, Zich aan de discipelen vertoond als de Levende Heere. In deze dagen sprak Hij met hen over de zaken die het Koninkrijk Gods aangaan.

In deze veertig-dagen-tijd zien we de andere "veertigers" uitmonden en verslonden...veertig dagen en nachten regende het op de aarde in de dagen van Noach...Mozes in Egypte..Mozes in Midian...Mozes in de woestijn..Mozes op de Sinai...Mozes op de Nebo...Elía in de woestijn..Jezus in de woestijn, om verzocht te worden door de duivel.

Al die "veertigers" staan verslonden in de Openbaring van Jezus Christus..veertig dagen lang.

Ik heb wel eens gedacht: Had ik daar maar eens één keertje bij mogen zijn. Wat een onderwijs hebben de discipelen ontvangen! Vóór en na die tijd zijn zulke colleges niet meer gegeven. We mogen echter weten, dat de neerslag van dit onderwijs te vinden is in het Woord van God. De apostelen, door de Geest gedreven, schreven immers hun brieven naar de gemeenten?

Toch is het een zeer merkwaardige en ondoordringelijke tijd geweest. Een kruising van tijd en eeuwigheid. Misschien ook wel een botsing tussen het verheerlijkte en het vernederde... tussen het beeld van de aardse en het beeld van de Hemelse...tussen het geestelijke en het natuurlijke.

Jezus Christus is opgestaan. Hij is de Heere! Zijn Heerlijkmaking vangt aan. Ik vaar op!! In de vernedering heeft Jezus Zichzelf ontledigd. Zijn heerlijkheid werd verduisterd in en door het vlees. Hij kwam in de stroom van de tijd..in het onder het oordeel van de dood verloren leven. In honger en dorst..in angst en verbazing..in bloed en tranen. Hij werd de onwaardigste onder de mensen. Man van smarten. Verzocht in krankheden.

Hij wilde de gestadige dood worden. Hij ging de hel en het graf in. Wel was Hij op bijzondere wijze bedeed met de Heilige Geest. Maar die Heilige Geest werkte in het Woord dat VLEES geworden was. Daarom werd de werking van de Heilige Geest omhuld..geremd..bedekt. Dat moet een ondragelijke spanning meegebracht hebben..smeken..zuchten..geween. Maar nu: De Heere is waarlijk opgestaan! Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.

Hierom is alles anders geworden. Jezus Christus is de Nieuwe Schepping. "Gestadige dood" is veranderd in "Onvergankelijk Leven". Zo leeft de Vorst altoos. Zo leeft Hij eindeloos. Wat glans, wat majesteit, heeft God die Vorst bereid!

We merken dat aan de ontmoetingen van de Levensvorst met de mensenkinderen. Die ontmoetingen dragen het karakter van Verschijsingen en Openbaringen. Er is veel veranderd! De mensenkinderen staren met verbazing en twijfel in dat nieuwe land. Ze staan voor een grens waar ze niet over kunnen gaan. Met één voet stapt de Meester over de grens, zo nu en dan.. Maar het is alsof Hij getrokken wordt, door onzichtbare krachten, naar de andere kant, de overzijde.

De Nieuwe Mens komt tot oude mensen, vergankelijke mensen, zondige mensen, domme mensen. Mensen, die het beeld van de aardse Adam dragen. Jezus is de Hemelse. Het natuurlijke en het geestelijke passen niet in elkaar. Vandaar de vaak gesignaleerde verbazing..verwarring..ontzetting..schrik..twijfel..ook: Aanbidding!

O, dat onbeschrijfelijke contact..dat tere.. dat heerlijke..dat andere..bij die dood-gewone mensen. Mensen met hun platheid en ruwheid. Wie kan het peilen? Ziet op de grote liefde van de goede Herder! Hij rijkt de schapen voedsel aan. Hij kan nu dingen aangaande het Koninkrijk uitzeggen die Hij eerder niet kon zeggen.

Liefde..Hij verstoot de onbeholpen Adams-kinderen niet. Hij vlucht niet, met de Noorderzon, naar de andere zijde. Hij rekt zijn verblijf op aarde, ons ten goede.

Nee, niet zoals een stervende vader afscheid neemt van zijn kinderen..die opdrachten geeft, omdat hij er zelf niets meer aan kan doen.

De opgestane Heere geeft gewisse kentekenen van Zijn leven! Hij geeft ons niet een program voor een koninkrijk dat wij moeten realiseren. Integendeel! Hij spreekt aangaande het KONINKRIJK GODS. Hij zal het doen! Hij zal het maken! Op Hem kunnen ze aan! Hij gaat wel naar de andere zijde, maar dat wil niet zeggen dat Hij Zich van hen ontdoet. Dáár, aan de andere zijde, is Hij ons ten goede.

Veertig dagen lang...Inderdaad een lange tijd voor de Eeuwige. Een tijd van heen en weer gaan. Vriendelijk dank, grote Koning! Duizendmaal dank voor Uw grote liefde aan Uw kerk betoond.

Hoe moeten de dankwoorden toch tot U overkomen? Doet het Uw oren pijn en Uw hart-zeer?

Maar U kunt ook behoorlijk medelijden hebben met onze zwakheden. U bent als wij, verzocht geweest, doch zonder zonde.

Ach, Mozes was dicht bij de Heere God op de berg. Maar Jezus ging hoger en verder. Voor Jezus is het opgave en liefdedienst dat Hij wil afdalen en toeven in het dal.

De opgewekte Lazarus kwam in de oude omgeving terug. en hij aardde terstond. Maar Jezus is de Nieuwe Mens, naar God geschapen, vol van heerlijkheid.

Gelukkig maar! Lazarus kon ons niet verlossen. Hij viel nog een poosje terug in de "oude geschiedenis". Maar Jezus leeft Gode! In Hem is onze behoudenis.

Laat ons, op eerbiedige afstand, blijde zijn.

Zó is Hij onze Behouder. Zó mogen we zeggen:

Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen?

IK DANK GOD: DOOR JEZUS CHRISTUS!!

Zijn lichaam is niet een lichaam des doods.

Hij heeft een heerlijk lichaam.

Veertig dagen lang. Wonderlijke tijd voor de Hemelse.

Wonderlijke tijd voor de aardsen. De zweetdoek werd definitief opgerold en ligt op een aparte plaats. Jezus is geworden een Levendmakende Geest.

Veertig dagen lang.

's Heeren goedheid kent geen palen,
God is recht, dus zal Hij door
Onderwijzing, hen die dwalen,
Brenge in het rechte spoor.

Hij zegt: Houdt Mij langer niet vast. 't Is hier de hemel niet. Waar is de plaats Mijner rust? Ik ga naar de Vader. Nu wordt het tijd om te geloven. Betrouw op Mij. Straks zult ge ZIEN! Van aangezicht tot aangezicht.

Straks passen onze gezichten zonder twijfel bij elkaar. Houdt Mij niet vast. Ik ben niet van de wereld. Ik heb de bouwstenen verzameld voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Houdt Mij niet vast, kinderen. Ik ben niet van plan het oude gebouw te restaureren, maar Ik zal het vast gebouw van Gods gunstbewijzen doen rijzen.

Veertig dagen lang..Gewisse kentekenen van de overzijde. Hij heeft Zich LEVEND VERTOOND. Duizendmaal dank, trouwe Middelaar!

U hebt Uw kerk toegesproken, over de grens heen. U hebt mensenkinderen gesterkt en de blik op de toekomst gericht.

Nu zijn wij blij met en voor U! Dat U opvaart naar Uw Vader. U hebt gezegd: Hij is ook uw Vader. Zo wilde U onze vrees beschamen. Bij de Vader bent U meer nodig dan bij ons. Daar bent U onze Voorspraak. Daar bidt U om de Geest, voor ons.

Vaarwel, grote Koning! Spoedig zal de omhulling worden weggenomen. Spoedig zal dit sterfelijke onsterfelijkheid aandoen.

Weldra is het natuurlijke voorbij en komt het geestelijke. Dan zullen U en wij er geen moeite mee hebben. U zult ons gelijkvormig maken aan Uw verheerlijkt lichaam. Dan zult U nooit meer verdriet om ons en van ons hebben.

De veertig lange dagen zullen kort zijn bij die ongemeten eeuwigheid.

U bent nu uitermate hoog...en wij zijn zo laag op en in de grond. Maar U zult deze muur wegnemen en wij zullen bij U zijn, delende in Uw heerlijkheid. Nog staat U achter onze muur, kijkende uit de vensters, blinkende uit de traliën. Soms horen we duidelijk Uw stem: Sta op, mijn vriendin, mijn schone, en kom. De winter gaat voorbij, de plasregen gaat over; de bloemen worden gezien in het veld en de zangtijd

genaakt.

Hartelijk dank! Heere Jezus! Voor de veertig lange dagen. U zult ons niet beschamen. U leeft Gode. Wanneer U geopenbaard zult worden, Die ons leven zijt, dan zullen ook wij met U geopenbaard worden in heerlijkheid. Geliefde lezer: Hoop op Hem, die een dode werd, en weer levend is geworden.

Zingen wij thans voor Hem die leeft
en die de hel verslagen heeft,
Hem die de zijnen heeft gezocht
en door zijn zege vrijgekocht.

Gods Zoon heeft zelf de draak geveld,
de leeuwenmuil vol boos geweld
vertreden door zijn grote macht,
en al de zijnen thuisgebracht.

D.C.O.

amem